

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2Csp/71/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219200872
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2020:3219200872.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grúnty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, pr. zast. advokátskou kanceláriou STRELÁK & Partners, s. r. o., so sídlom Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 52 451 747, proti žalovanej: T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/X, XXX XX W. A. W., štátna občianka Slovenskej republiky, o zaplatenie sumy 784,00 eur, takto r. Brinčík, sudca

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 409,00 eur, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30,00 eur, ktoré sú splatné vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- III. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 23.07.2019 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 528,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 528,00 eur od 27.07.2017 do zaplatenia a sumy 256,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 256,00 eur od 27.07.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanú žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dve zmluvy. Dňa 24.02.2017 bola medzi žalobcom a žalovanou ako dlžníkom, uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej aj len "zmluva č. XXXXXXXXXX"), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezúčelový bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 500,00 eur za úrok vyjadrený fixnou sadzbou vo výške 26,96 % ročne, ktorý predstavuje celkové náklady spojené s úverom vo výške 76,00 eur. Zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 576,00 eur uhradiť v 12-ich mesačných splátkach vo výške 48,00 eur. Prvá splátka bola splatná k 24. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bola zmluva uzavretá. Pre prípad, že neexistoval v danom mesiaci takýto deň, bola splátka splatná k poslednému dňu toho konkrétneho mesiaca. Úver bol poskytnutý bezhotovostne prevodom na číslo účtu uvedené žalovanou v Žiadosti o prevod finančných prostriedkov, ktorá tvorí súčasť zmluvy č. XXXXXXXXXX. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 02.09.2017 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 27.09.2017 písomne oznámil žalovanej, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 26.07.2017. Žalovaná ku dňu vypracovania žaloby uhradila na zmluvu č. XXXXXXXXXX celkovo sumu vo výške 48,00 eur. Dlžná čiastka ku dňu vyhotovenia

tejto žaloby činí 528,00 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorú sa žalovaná zmluvou č. XXXXXXXXXX zaviazala žalobcovi zaplatiť v celkovej sume 576,00 eur a čiastkou vo výške 48,00 eur, ktorá bola uhradená žalovanou (576,00 eur - 48,00 eur = 528,00 eur). Dňa 24.02.2017 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXXXX (ďalej aj len "zmluva o pôžičke"), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej účelovú pôžičku v sume 299,00 eur. Predmetom financovania pôžičky bola úhrada kúpnej ceny na základe kúpnej zmluvy č. 170627 uzatvorenej medzi žalovanou a predávajúcim. Pôžička bola poskytnutá bez úroku a bez ďalších poplatkov. Čerpanie pôžičky bolo uskutočnené prevodom na účet predávajúceho. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila svoju povinnosť zo zmluvy o pôžičke riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 02.08.2017 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 27.08.2017 písomne oznámil žalovanej, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 26.07.2017. Žalovaná ku dňu vypracovania tejto žaloby uhradila na zmluvu o pôžičke celkovo sumu vo výške 43,00 eur. Dlžná čiastka ku dňu vyhotovenia tejto žaloby činí 256,00 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorá bola žalovanej poskytnutá v sume 299,00 eur a čiastkou vo výške 43,00 eur, ktorá bola uhradená žalovanou (299,00 eur - 43,00 eur = 256,00 eur).

2. Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.10.2019 zobral žalobu späť v časti uplatnených úrokov z omeškania z dôvodu neunesenia dôkazného bremena s poukazom na zlyhanie ľudského faktora a s tým súvisiacu nemožnosť preukázať odoslanie upomienok.

3. Nakoľko žalobca vzal žalobu čiastočne späť pred jej doručením žalovanej, súd v zmysle § 145 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len "C.s.p.") konal o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

4. Žalovaná sa k podanej žalobe písomne nevyjadrila.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavila žalovaná, nedostavil sa žalobca a jeho právny zástupca, ktorí ospravedlnili svoju neúčast' a navrhli, aby súd rozhodol aj v ich neprítomnosti. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie podľa § 180 Civilného sporového poriadku súd na tomto pojednávaní vec prejednal a vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, podaní strán a oboznámením listinných dôkazov, a to: amortizačná tabuľka pre zmluvy č. XXXXXXXXXX č. I. 3, predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy (zo zmluvy č. XXXXXXXXXX) zo dňa 02.08.2017 č. I. 4, predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy (zo zmluvy č. XXXXXXXXXX) zo dňa 02.09.2017 č. I. 5, oznámenie o zosplatnení záväzku (zo zmluvy č. XXXXXXXXXX) zo dňa 27.08.2017 č. I. 6, oznámenie o zosplatnení záväzku (zo zmluvy č. XXXXXXXXXX) zo dňa 27.09.2017 č. I. 7, Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 320170039 zo dňa 24.02.2017 č. I. 8, Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.02.2017 č. I. 9, podanie žalobcu doručené súdu dňa 18.10.2019 č. I. 23-24, výpis z účtu žalobcu č. I. 25, amortizačná tabuľka pre zmluvu č. XXXXXXXXXX č. I. 26, faktúra č. 4/2020 č. I. 42, priemerné úrokové miery z úverov za rok 2017 č. I. 43, výsledok lustrácie žalovanej v Obchodnom vestníku SR č. I. 44 a ďalšieho obsahu spisu.

6. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že si potrebovala rýchlo zobrať úver na práčku, nakoľko sa jej pokazila. Obidve zmluvy uzatvorila u nej doma na jeden raz, kolegyňa jej povedala v práci, že Kešovka poskytuje takéto úvery. Prišla zástupkyňa k nim domov, tieto zmluvy ona vypisovala, zároveň vyžadovala od matky žalovanej papiere ohľadom platenia bytu alebo elektriky. Uviedla, že zmluvy nečítala, to bola asi najväčšia chyba. Bol jej poskytnutý úver vo výške 500,00 eur a tento jej bol poslaný na účet, hneď dala jednu splátku asi do 150,00 eur. Ďalej uviedla, že žalobcovi aj volala a písala kvôli vysokým úrokom v zmluve, avšak odpoveď nedostala, iba jej domov posielali papiere. K predmetu financovania pôžičky, ktorou malo byť členstvo plus na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanou a spoločnosťou EduHouse a.s., sa žalovaná nevedela vyjadriť, tie papiere si neprečítala, nevedela uviesť, čo je členstvo plus. Poukázala na skutočnosť, že je rozvedená, má dve maloleté deti vo veku 15 a 13 rokov, býva u rodičov, v dvojizbovom byte, je živnostníčka s mesačným príjmom v priemere do 1.000,00 eur, záleží od toho koľko je roboty, jej príjem predstavuje za 4. mesiac v roku 2020 sumu 367,50 eur, o čom predložila súdu faktúru č. 4/2020, poberá rodinné prídavky vo výške 49,50 eur, výživné na obidve deti má vo výške 87,00 eur (t. j. 50,00 eur na jedno a 37,00 eur na druhé dieťa). Jej výdavky sú na oblečenie, stravu, rodičom prispieva na stravu sumou 200,00 eur mesačne, niekedy aj viac, cez kamaráta platí paušál vo

výške 15,00 eur a kredity na mobilné telefóny deťom. Uviedla, že nemá žiadny hodnotnejší hnuiteľný ani nehnuteľný majetok. Súhlasila by so splácaním dlžnej sumy vo férových splátkach a bez tých vysokých úrokov, a to až po COVIDe 19.

7. Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový stav.

8. Žalobca a žalovaná uzavreli dňa 24.02.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len "zmluva č. 1"), podľa ktorej žalobca poskytol žalovanej bezúčelový, bezhotovostný, spotrebiteľský úver vo výške 500,00 eur, za fixný úrok vo výške 26,96 % ročne (čo činí v posudzovanom prípade za rok úrok vo výške 76,00 eur), pri uvedenej RPMN vo výške 32,12 %, s termínom konečnej splatnosti dňa 24.02.2018. Žalovaná sa teda zaviazala žalobcovi uhradiť celkovú dlžnú čiastku vo výške 576,00 eur v 12-tich mesačných splátkach vo výške 48,00 eur, pričom splátky sú splatné k 24. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bola zmluva uzavretá. Priemerná RPMN je v predmetnej zmluve uvedená vo výške 23,85 %. Z predloženého výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že žalovanej dňa 27.02.2017 poskytol peňažné prostriedky vo výške 500,00 eur (VS320170039). Z amortizačnej tabuľky pre zmluvu č. XXXXXXXXXX vyplýva, že žalovaná uhradila veriteľovi dňa 28.02.2017 sumu 48,00 eur.

9. V predžalobnej upomienke - výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 02.09.2017 žalobca vyzval žalovanú k úhrade dlžnej čiastky vyčíslenej v sume 278,35 eur v lehote 5 dní od doručenia výzvy. Oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 27.09.2017 žalobca oznámil žalovanej, že záväzok zo zmluvy č. 1 bol ku dňu 26.07.2017 zosplatnený z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Splatný dlh žalobca v predmetnom oznámení vyčíslil v celkovej sume 612,36 eur.

10. Dňa 24.02.2017 žalobca a žalovaná uzavreli aj Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXX (ďalej len "zmluva č. 2"), podľa ktorej mal žalobca poskytnúť žalovanej účelovú pôžičku vo výške 299,00 eur a žalovaná sa zaviazala poskytnuté finančné prostriedky vrátiť, pričom ako predmet financovania pôžičky bolo uvedené "Členstvo plus", na základe kúpnej zmluvy č. 170627 uzatvorenej medzi žalovanou a predávajúcim - spoločnosťou EduHouse a.s., so sídlom Zelinárska č. 8, 821 08 Bratislava 2, ktorého kúpna cena je 299,00 eur. Ďalej je uvedené, že pôžička je poskytnutá bez úroku a bez ďalších poplatkov, odplata je 0,00 % z istiny za rok, čerpanie pôžičky je uskutočnené prevodom na účet predávajúceho, a to v lehote 5 dní od uzavretia tejto zmluvy a po splnení podmienok dohodnutých v kúpnej zmluve. Dlžník sa v tejto zmluve zaviazal uhradiť veriteľovi istinu vo výške 299,00 eur, a to v 7-ich mesačných splátkach vo výške 42,71 eur, pričom splátky sú splatné k 24. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bola zmluva uzavretá. Z predloženého výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že spoločnosti Edu House a.s. dňa 27.02.2017 poskytol peňažné prostriedky vo výške 299,00 eur (SS3201730033). Z amortizačnej tabuľky pre zmluvu č. 3201730033 vyplýva, že žalovaná uhradila veriteľovi spolu sumu 43,00 eur (dňa 28.02.2017 sumu 42,71 eur, dňa 28.02.2017 sumu 0,29 eur).

11. V predžalobnej upomienke - výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 02.08.2017 žalobca vyzval žalovanú k úhrade dlžnej čiastky vyčíslenej v sume 170,55 eur v lehote 5 dní od doručenia výzvy. Oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 27.08.2017 žalobca oznámil žalovanej, že záväzok zo zmluvy č. 2 bol ku dňu 26.07.2017 zosplatnený z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Splatný dlh žalobca v predmetnom oznámení vyčíslil v celkovej sume 256,00 eur.

12. Žalobca k predloženým predžalobným upomienkam (výzvam k úhrade dlžnej sumy z jednotlivých zmlúv) a k oznámeniam o zosplatnení záväzku (z jednotlivých zmlúv) nepredložil žiadne doklady o odoslaní, resp. o doručení týchto listín.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení ku dňu uzatvorenia predmetných zmlúv medzi stranami sporu; ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej

finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

15. Podľa § 2 písm. a), b), d), g), h), i), j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

18. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

19. Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pri zmluvách, ktoré podľa odseku 1 tvoria obchodný celok,

a) predávajúci tovaru alebo poskytovateľ služby je zároveň veriteľom alebo

b) veriteľom je tretia osoba a

1. veriteľ využíva služby predávajúceho tovaru alebo poskytovateľa služieb pri uzatváraní alebo príprave zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo

2. konkrétny tovar alebo poskytnutie konkrétnej služby je výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "Občiansky zákonník") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

25. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

27. Podľa § 2 písm. f) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o ochrane spotrebiteľa") na účely tohto zákona sa rozumie výrobkom nová, použitá alebo upravená hnutelná vec, ktorá bola vyrobená, vyťažaná alebo inak získaná, bez ohľadu na stupeň jej spracovania, a ktorá je určená na ponuku spotrebiteľovi alebo pri ktorej možno predpokladať, že ju spotrebiteľ použije, ak sa táto vec dodáva za odplatu alebo bezodplatne; výrobkom je aj hnutelná vec, ktorá je súčasťou alebo

príslušenstvom inej hnutelnej veci alebo nehnuteľnej veci, elektrina, plyn, voda alebo teplo určené pre spotrebiteľa.

28. Podľa § 2 písm. i) zákona o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie službou akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne alebo bezodplatne vrátane činností upravených osobitnými predpismi, nad ktorými vykonávajú dozor profesijné komory alebo iné orgány verejnej správy, ako sú uvedené v § 19; tým nie je dotknutá povinnosť mlčanlivosti podľa osobitných predpisov vrátane zákonom prenesenej právomoci profesijných komôr.

29. Podľa § 145 ods. 3 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

30. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

31. Súd po preskúmaní obsahu predložených zmlúv dospel k záveru, že posudzovaný právny vzťah strán konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskými zmluvami. Žalovaná vystupovala a konala v predmetnom právnom vzťahu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pri ich uzatváraní a plnení nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca vystupoval a konal nepochybné v zmluvnom vzťahu so žalovanou ako podnikateľ poskytujúci klientom spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter predmetných zmlúv je nepochybný aj tým, že zmluvy boli žalobcom pripravené vopred na formulári vrátane znenia zmluvných podmienok bez možnosti zasiahnuť do ich znenia žalovanou ako spotrebiteľom.

32. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel dňa 24.02.2017 so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320170039, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 500,00 eur. Prihliadajúc na charakter účastníkov pri uzavieraní tejto zmluvy, súd mal za to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a táto zmluva spĺňa tiež definíčné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie uvedených ustanovení § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Čerpanie úveru žalovanou v uvedenej výške žalobca preukázal výpisom zo svojho účtu o poukázaní sumy čerpaného úveru na účet žalovanej. Medzi stranami bolo nesporné, že súčasťou predmetnej zmluvy aj dohoda o splatení úveru v rovnomerných 12-tich splátkach vo výške 48,00 eur pri konečnej splatnosti úveru dňa 24.02.2018.

33. Súd v rámci limitov stanovených v spotrebiteľskom sporovom konaní podrobil obsah predmetnej zmluvy preskúmaniu z hľadiska jej súladu s normami spotrebiteľského práva a zistil, že zmluvný úrok, ktorý si strany v predmetnej zmluve dohodli vo výške 26,96 % ročne, je neprimerane vysoký, pretože v danom období peňažné ústavy za obdobné úvery ponúkali zmluvné úroky v podstatne nižšej výške. Súd sa v tejto súvislosti oboznámil s priemernými úrokovými sadzbami obchodných bánk zverejnených na verejne prístupnej internetovej stránke Národnej banky Slovenska, pričom ku dňu uzatvorenia zmluvy, nové spotrebiteľské úvery na obdobie od 1 do 5 rokov boli úročené s priemernou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 7,47 % (č.l. 43 spisu). Z toho nepochybné vyplýva, že výška zmluvného úroku 26,96 % ročne niekoľkonásobne prekračuje uvedenú priemernú úrokovú mieru pri obdobných úveroch v rozhodnom čase. Takto v predmetnej zmluve dohodnuté zmluvné úroky sú potom v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a teda predmetná zmluva je v tejto časti neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka). Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešíkavosť, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať právny úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi (k tomu vid' napríklad rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 137/2003). Dohodnutá výška úrokov uvedená v predmetnej zmluve v danom prípade podstatne (viac ako trojnásobne) prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v rozhodnom čase. Nebankový subjekt pri poskytovaní úverov síce podstupuje vyššiu mieru rizika, čo sa odráža aj vo výške úroku, avšak dohodnutá výška úrokov (aj keď vyššia ako pri bankách) musí byť stále súladná s požiadavkou dobrých mravov a nesmie vykazovať znaky nepoctivého úžerného úroku. Dlžník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ v takejto situácii poskytoval dlžníkovi neprimerané úroky. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, ktorý uviedol: "Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak

nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú." Vzhľadom na vyššie uvedené súd teda dospel k záveru, že dohodnutá úroková sadzba vo výške 26,96 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, a preto v tejto časti je zmluva v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka neplatná. Súd zhodnotiac všetky konkrétne okolnosti daného prípadu preto dospel k záveru, že úroková sadzba v predmetnej zmluve dohodnutá nebola, resp. bola dohodnutá neplatne, a teda predmetná zmluva neobsahuje svoju podstatnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že predmetný spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovanej je podľa § 11 ods. 1 písm. b/ vyššie citovaného zákona bezúročný a bez poplatkov.

34. Na základe vyššie uvedeného môže žalobca od žalovanej požadovať na základe zmluvy č. 1 iba vrátenie istiny poskytnutých finančných prostriedkov a predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná čerpala úver vo výške 500,00 eur a uhradila titulom zmluvy č. 1 celkovo sumu 48,00 eur.

35. Zároveň súd zistil, že v ten istý deň ako zmluvu č. 1, t. j. dňa 24.02.2017, strany uzatvorili tiež zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX ("zmluva č. 2"), podľa ktorej mal žalobca poskytnúť žalovanej účelovú pôžičku vo výške 299,00 eur, pričom predmetom financovania malo byť "členstvo PLUS", na základe kúpnej zmluvy č. 170627. Žalovaná na túto zmluvu zaplatila sumu 43,00 eur. Súd po preskúmaní zmluvy č. 2 a po vykonaní dokazovania v predmetnej veci aj výsluchom žalovanej konštatuje, že z tejto predloženej zmluvy nie je vôbec zrejmé, aká služba alebo tovar boli obsahom uvedeného predmetu financovania. Ani lexikálny význam slovného spojenia "členstvo PLUS" nesvedčí pre záver, že predmetom financovania bol konkrétny tovar alebo konkrétna služba, ktorú za úhradu kúpnej ceny 299,00 eur mala žalovaná od predávajúceho ako protihodnotu dostať. Pri riešení otázky, čo treba považovať za tovar alebo službu v spotrebiteľských zmluvách, súd poukazuje na § 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Služba je určitá konkrétna činnosť (prípadne výkon), tovar zase určitá konkrétne definovateľná hnutelná vec, avšak získanie bližšie nedefinovaného "členstva" žiadnym spôsobom nesvedčí pre poskytnutie akéhokoľvek výkonu, činnosti, či hnutelnej veci určitej konkrétnej hodnoty spotrebiteľovi. Viazaný spotrebiteľský úver však možno poskytnúť len v súlade s § 15 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na konkrétne definovaný tovar alebo službu, ktorá je výslovne uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere, čo súvisí so skutočnosťou, že poskytnutie takéhoto typu úveru spôsobom, ktorým veriteľ uhradí kúpnu cenu priamo predávajúcemu, je vo svojej podstate výnimkou zo zásady poskytovania spotrebiteľských úverov vyplatením dohodnutej sumy finančných prostriedkov priamo spotrebiteľovi na jeho účet.

36. V súvislosti s otázkou splnenia vyššie opísaných podmienok vyžadovaných pri viazaných spotrebiteľských úveroch zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch súd konštatuje, že žalobca si nespĺnil základnú procesnú povinnosť podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku, t. j. povinnosť úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Následkom porušenia tejto povinnosti je zamietnutie žaloby bez vykonania dokazovania. Dokazovaním v sporovom konaní sa má totiž preukázať to, čo strany tvrdili, a nie zisťovať to, čo strany opomenuli tvrdiť. Túto povinnosť tvrdenia nie je možné nahradiť ani odkazom na obsah priložených listinných dôkazov (§ 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku), bola by tým porušená rovnosť strán sporu a teda išlo by o neoprávnené zvýhodňovanie žalobcu, kedy by súd nespĺnenú povinnosť tvrdenia žalobcu nahrádzal štúdiom žalobcom predložených dôkazov a vyvodzovaním relevantných skutočností pre daný prípad, na čo žalobca dostal šancu do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania. Okrem toho sa žiada poznamenať, že žalobca si túto povinnosť nespĺnil napriek tomu, že bol výzvou zo dňa 17.10.2019 vyzvaný na predloženie kúpnej zmluvy č. 170627, ktorou mal možnosť argumentovať v prospech záveru o poskytnutí konkrétnej služby, resp. tovaru žalovanej ako spotrebiteľke, avšak túto nepredložil. Navyše žalobca bol na rozdiel od žalovanej kvalifikovane právne zastúpený, preto si musel byť vedomý potreby a nevyhnutnosti riadneho plnenia uvádzaných základných procesných povinností.

37. Pokiaľ teda žalobca uzavrel so žalovanou viazaný spotrebiteľský úver, predmetom ktorého bolo financovanie niečoho iného než konkrétneho tovaru alebo služby, nepochybne došlo z jeho strany k obchádzaniu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Takýto právny úkon svojím obsahom a účelom označenému zákonu odporuje, čo za použitia § 39 Občianskeho zákonníka súd

hodnotí ako dôvod jeho absolútnej neplatnosti. V prípade neplatného právneho úkonu síce vzniká stranám právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, od toho, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. V danom prípade sa však žalovaná ako spotrebiteľka nemohla na úkor žalobcu žiadnym spôsobom bezdôvodne obohatiť, keďže žalobca žalovanej neposkytol žiadne plnenie zo zmluvy č. 2 (keďže sumu 299,00 eur mal uhradiť na účet spoločnosti EduHouse a.s. nie na účet žalovanej). Preto neexistuje žiaden právny dôvod pre čo aj len čiastočné vyhovie žalobcom uplatneného nároku titulom zmluvy č. 2.

38. V nadväznosti aj na vykonaný výsluch žalovanej súd ďalej konštatuje, že obidve zmluvy boli uzatvorené v jeden deň, jedným viazaným finančným agentom konajúcim za žalobcu a po jednom spoločnom posúdení spôsobilosti žalovanej splácať poskytnutý úver. K uzavretiu oboch zmlúv došlo pri jednom rokovaní medzi stranami, pričom ako už bolo vyššie uvedené, zmluva č. 2 obsahovala na vopred predtlačenom formulári aj označenie predávajúceho, predmetu financovania a aj číslo účtu predávajúceho, na ktorý mala byť suma požičaných finančných prostriedkov 299,00 eur žalobcom poukázaná. Z predložených listín a ani z výsluchu žalovanej nemožno dospieť k záveru, že by bola predmetná zmluva so žalovanou individuálne dojednaná, že by si žalovaná uzavretie takejto zmluvy vymienila a bola riadne oboznámená s jej obsahom, práve naopak súdu je z úradnej činnosti známe, že veriteľ predkladal obdobné vopred pripravené zmluvy vo viacerých prípadoch pre veľký počet spotrebiteľov bez možnosti zasiahnuť do ich znenia spotrebiteľom. Uvedené vyplynulo aj z výpovede žalovanej na pojednávaní. Na základe vyvodенých skutkových okolností prípadu zo zhromaždených dôkazov sa tak súdu súčasne javí, že pri uzatváraní zmluvného vzťahu bola zo strany úverového veriteľa praktizovaná nekalá a neakceptovateľná obchodná praktika, keď bez toho, aby bola spotrebiteľovi ponúknutá možnosť voľby, bol spotrebiteľ "nútený" pre prípad, že chcel získať úver, podrobiť sa podpisu oboch zmlúv bez toho, aby zo zmluvy č. 2 a z v nej označenej kúpnej zmluvy získal vôbec nejaký profit, resp. že by mu bola poskytnutá služba konkrétnej protihodnoty. Samotná žalovaná nevedela uviesť, v čom malo spočívať "členstvo plus", ktoré malo byť predmetom financovania pôžičky. Dôvodný je tak záver, že zo strany poskytovateľa úveru išlo o sofistikovaný spôsob získať prostredníctvom tretej, naoko so žalobcom nijako neprepojenej spoločnosti, od dlžníka - spotrebiteľa ďalšie peňažné plnenie, ktorým by sa neúmerne navýšil jeho dlh, čo nepochybne nesie znaky nekalej obchodnej praktiky. Pravdepodobnosť dopustenia sa týchto praktík žalobcom naznačujú aj zistenia ustálené doterajšou súdnou praxou (porovnaj napríklad uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/21/2018 z 26.02.2019), čo posilňuje potrebu aplikácie ustanovení § 39 Občianskeho zákonníka na zmluvu č. 2, dôvodnosť ktorej už bola rozvedená v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia.

39. Súd zhrnúc uvedené dospel k záveru, že za dôvodný je potrebné považovať uplatnený nárok žalobcu na vrátenie nezaplatennej časti istiny poskytnutého úveru na základe zmluvy č. 1 pri zohľadnení všetkých preukázateľne vykonaných úhrad žalovanej žalobcovi. Súd preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi zvyšok istiny 409,00 eur (čerpaná suma úveru v sume 500,00 eur mínus 48,00 eur mínus 43,00 eur) a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

40. Žalobca pred doručením žaloby žalovanej vzal žalobu späť v časti uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania, a preto súd o tomto nároku nerozhodoval.

41. Podľa § 232 ods. 2, 3 C.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

42. Pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže realizovať v splátkach, je nutné podľa názoru súdu vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, osobných a majetkových pomerov strán sporu, je tiež potrebné posúdiť, či prípadné zaplatenie dlžnej sumy v splátkach v určitej výške s ohľadom na výšku dlhovanej sumy, dĺžku omeškania dlžníka s platením a dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlhovanej sumy, nepredstavuje neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa.

43. S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti súd v danej veci uloženú povinnosť umožnil žalovanej splácať v splátkach vo výške 30,00 eur mesačne, ktoré splátky sú splatné vždy do 25. dňa konkrétneho kalendárneho mesiaca až do úplného zaplatenia uloženej sumy, a to pod stratou výhody splátok pri omeškaní s plnením čo i len jednej splátky. Súd zohľadnil predovšetkým osobné, zárobkové a sociálne pomery žalovanej a celkovú výšku uloženej povinnosti žalovanej. Súd pri určení výšky splátky prihliadol na príjmy a výdavky žalovanej tak, aby bola schopná povinnosť uloženú rozsudkom žalobcovi dobrovoľne plniť.

44. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. V posudzovanom spore sa žalobca voči žalovanému domáhal celkovo zaplattenia istiny vo výške 784,00 eur, pričom žalobca bol v konaní úspešný v časti priznanej istiny vo výške 409,00 eur, vo zvyšnej časti bol žalobca v spotrebiteľskom spore neúspešný a žalovaná úspešná. Na základe uvedeného súd konštatuje, že úspech a neúspech žalobcu a žalovanej v spore boli takmer rovnaké, a preto súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.